

Slovenska poslanica ob svetovnem dnevu gledališča

ZAUPAJMO DRUG DRUGEMU

Igralka sem. Svojemu poklicu pripadam z vsem svojim bistvom. Z vsem svojim bitjem. Od mladih sanj do prvih korakov na poklicnem odru.

V živo se spominjam sreče in muk, neprespanih noči, ko iščeš pot. Zgodi pa se, včasih, da veš že od vsega začetka, ko še prebiraš tekst, da osebo poznaš, da je nekje že od zdavnaj v tebi. Treba jo je samo oblikovati z vsemi čutili, da začne dihati s tabo, ker samo čaka, da izbruhne in spregovori s tvojimi usti. Dolge, čudne poti so za mano. Včasih se spotikaš, tudi spotakneš, se znajdeš v praznem prostoru. Potem pride prva misel in pot se odpre. Zmeraj pa bo to samo tvoja podoba. Ni rečeno, da je prav ali edino prava. Tvoja je medtem pridejo vaje, skupno delo. Daješ, dobivaš. Dobivaš daješ. Nikoli ali zelo redko si sam na odru. Iz tega skupnega dela se rojeva predstava. Nekega dne luči v dvorani ugasnejo. Tema. Oder zasije. Nekomu govoriš. Zmeraj nekomu govoriš. To je gledališče. Publika, ki posluša. Ki zaploska, ko odhaja. Vsaj ponavadi. Kaj odnašajo s seboj? Je tekst, ki ga govoriš, pomemben? Si ga znal povedati tako, da bo poslušalca pretresel, ne samo ganil? Bo razmišljal o tem? Se bo s kom pogovarjal o tem. Bo kaj premaknil, spremenil?

Vsa ta vprašanja se oglašajo ob našem delu. Kakšna sreča, kadar gledalca sprostimo, ga nasmejemo, mu damo občutek, da je lahko tudi lepo na tem svetu.

A svet postaja vedno znova krut. Na svetu so ljudje, ki imajo preveč, vsega preveč, pa so slepi in gluhi in ne slišijo klicev na pomoč. Tudi pri nas je tako. Tudi pri nas so ljudje, ki nimajo skoraj nič ali tako malo, da komaj

živijo. In mi? Jih slišimo? Naj bo vsaj tu pri nas, na tem prelepem malem koščku sveta , ki je naša domovina, lepo. Nasmehnimo se drug drugemu. Primimo se za roke, trdno jih stisnimo, ne bomo dopustili, da kdo obupa. Zaupajmo drug drugemu.

In ne pozabimo: brez kulture ne bomo obstali.

Štefka Drolc

Mednarodna poslanica

Svetovni dan gledališča je vsako let priložnost za počastitev gledališča v vseh njegovih pojavnih oblikah. Gledališče je vir zabave in navdiha, hkrati pa v svojem bistvu združuje mnoge različne kulture in ljudi širom sveta. Ne smemo pozabiti, da je obenem tudi več od zgolj naštetega, saj med drugim ponuja neštete druge možnosti, vse od izobraževanja do informiranja.

Čeprav gledališke predstave uprizarjajo po vsem svetu, te ne nastajajo vedno le na tradicionalnih odrskih deskah, temveč tudi v majhnih afriških vasicah, ob vznožju armenske gore in celo na otočku sredi Pacifika, saj so vse, kar potrebujemo za ta dogodek, prostor in gledalci. Gledališče pa ima tudi zelo pomembno lastnost. Lahko nas nasmeji ali spravi v jok, vedno pa nas mora pripraviti tudi k razmišljanju in refleksiji.

Gledališče je rezultat timskega dela. Igralci so tisti, ki jih občinstvo vidi, a za njimi vedno stoji neverjetna, očem nevidna ekipa ljudi. Slednji pa so pri nastajanju produkcije s svojimi raznorodnimi in specialnimi znanji popolnoma enakovredni igralcem. Zato so prav tako upravičeni do vseh zmagoslavij, ki jih s seboj prinese uspeh gledališkega dogodka.

27. marec je uradni datum obeleževanja Svetovnega dneva gledališča. Kljub temu pa bi se tej umetniški formi morali pokloniti prav sleherni dan, saj je predvsem na nas, na gledaliških ustvarjalcih, odgovornost nadaljevati tradicijo razvedrila, izobraževanja in razsvetljevanja našega občinstva, vseh tistih torej, brez katerih tudi mi sami ne bi mogli obstati.

Dame Judi Dench

Prevod: Tatjana Ažman